

afkast og indskud på gevinstkonti samt udlånsrenter og andre kreditomkostninger i pengeinstitutter, samt bekendtgørelse nr. 237 af 30. marts 1994 om skiltning med gebyrer og valutakurser i pengeinstitutter m.v.

Det foreslås samtidig at ændre reglerne i lov om mærkning og skiltning med pris m.v., således at de gældende bestemmelser i §§ 4 og 5 ikke skal finde anvendelse, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler på det pågældende område, jf. § 5. De områder, hvor økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler, skal herefter kun være reguleret af disse, og ikke tillige af regler udstedt med hjemmel i lov om mærkning og skiltning med pris m.v. Bekendtgørelserne der er fra henholdsvis 1992 og 1994 vil være i kraft, indtil økonomi- og erhvervsministeren udsteder regler på det pågældende område.

Den foreslåede bemyndigelse til at udstede regler om prisoplysning for finansielle ydelser skal udnyttes til at udstede regler om, hvilke oplysninger finansielle virksomheder skal give om priser m.v., herunder regler om oplysning om rabat eller anden særlig fordel til bestemte kundegrupper samt regler om fakturering og anden dokumentation for prisberegningen. Økonomi- og erhvervsministeren kan desuden udnytte bemyndigelsen til at udstede regler om, hvordan oplysningerne skal gives, herunder om oplysningerne skal gives via skiltning i forretningslokalet, elektronisk eller på Internettet. Det skal i den forbindelse sikres, at der for såvel forbrugere som for pengeinstitutter er konsistens i kravene om prisoplysning i fysiske lokaler og på Internettet.

Behovet for at ajourføre de ovenfor nævnte bekendtgørelser er blandt andet foranlediget af, at Forbrugerrådet og Finansrådet i fællesskab har påtaget sig opgaven med at udvikle et prissammenligningssystem for pengeinstitutter, der lever op til anbefalingerne i »Rapport fra en arbejdsgruppe om mulighed for bedre prissammenligning i pengeinstitutsektoren«, som en arbejdsgruppe i Finanstilsynets regi afgav til økonomi- og erhvervsministeren ultimo august 2004.

På prisoplysningsområdet er en generel regel om prisoplysning ikke velegnet til at regulere finansielle virksomheder. De finansielle tjenesteydelser er kendetegnet ved, at prissætning og vilkår kan afhænge af individuelle forhold hos den enkelte forbruger, fx kreditværdighed og risikoforhold. Et andet kendetegn er sammenhængen med de finansielle markeder, som fx gør sig gældende, når der handles værdipapirer eller optages realkreditlån. Endvidere vil der skulle tages hensyn til den stadig større kompleksitet, som gør, at prisinformation ved udbud skal ses i sammenhæng

med de oplysningskrav, der stilles til institutternes rådgivning og aftalevilkår.

Økonomi- og erhvervsministeren forventes at udnytte bemyndigelsen på pengeinstitutområdet inden udgangen af 2005.

Vurderingen af, om der skal udstedes regler om prisoplysning for øvrige finansielle virksomheder, som f.eks. investeringsforeninger og forsikringsmæglervirksomheder, der ikke er reguleret i lov om finansiel virksomhed, bør afvente indholdet af den endelige rapport, som Udvalget vedrørende revision af markedsføringsloven og prismærkningsloven, der er nedsat i regi af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, skal udarbejde.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet skal føre tilsyn med reglernes overholdelse på tilsvarende måde, som der i dag føres tilsyn med overholdelse af reglerne om god skik og redelig forretningspraksis for finansielle virksomheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 61.

Til nr. 16

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 17

Bestemmelsen i *stk. 1* er ny og foreslås til gennemførelse af artikel 3, stk. 6 i direktiv om forsikringsformidling. Direktiv om forsikringsformidling er gennemført ved lov nr. 362 af 19. maj 2004, der træder i kraft den 1. januar 2005. I bestemmelsen foreslås, at forsikringsselskaberne til salg af forsikringsprodukter alene må benytte forsikringsformidlere, der opfylder betingelserne efter lov om forsikringsformidling for at kunne registreres i et offentligt register over forsikringsformidlere.

Bestemmelsen vil medføre, at finansielle virksomheder som pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der har indgået aftaler om salg af f. eks. et concernselskabs forsikringsprodukter, skal opfylde reglerne i lov om forsikringsformidling om uddannelse af det personale i virksomheden, der som led i ansættelsen tillige skal sælge forsikringsprodukter.

Bestemmelsen vil også kunne omfatte andre erhvervsdrivende som f. eks. ejendomsmæglere, der har indgået aftaler om salg af et forsikringsselskabs produkter eller detailhandlere, der sælger forsikringsprodukter i tilknytning til det solgte hovedprodukt.

Efter *stk. 2* er det tilladt, at forsikringsselskaber benytter erhvervsdrivende, såkaldte forsikringsdistributører, der ikke har forsikringsformidling som deres hovederhverv, men som i tilknytning til salg af en rejse eller hårde hvidevarer sælger visse standardiserede forsikringsprodukter som rejseforsikringer, der dæk-